

Forvalde, hvor det fandtes allerede for længere
 Tid tilbage, har været gjort til et Regale,
 fordi man den Gang ikke anerkendte nogen
 Ret, som stod over Kronens, hvoromhelt nye
 Indtægtskilder aabnede sig, maa vi huske paa
 at Dsterskifteriet i Limfjorden er gjort til et
 Regale paa en Tid, da baade Folkerepresen-
 tationen og Regeringen havde sat sig det
 Maal at se at bringe de af Staten anerkendte
 eller beskyttede Samfundsinteresser i den næst
 mulige Overensstemmelse med Befolkningens
 naturlige Rettigheder, og dersom de fattige Dis-
 tere, som søge deres Erhverv ved Dsterskifter
 i Limfjorden, havde haft saa talentfulde og
 indflydelsesrige Talsmænd som de, der stode i
 Epidosen for Sagretens og Hovrets Afles-
 ning samt for andre af vore Landhøveformer,
 tror jeg ikke, at man paa den Maade vilde
 have gjort det til et Regale og vilde have igno-
 reret den naturlige Ret, som denne Befolkning
 har til at se sin eneste Erhvervskilde beskyttet
 af Staten. Endver, som kender de lokale
 Forhold i Limfjorden, ved, at Dsterskifteret
 har været underkastet store Fluktuationer, idet
 den ene Distrikt har afløst den anden, og
 naar Dsterskifteriet nu til en vis Grad er
 traadt i Stedet for det tidligere saa berømte
 og rige Sildeskifter i Limfjorden, kan man
 virkelig ikke monopolisere det uden derved at
 berøve en stor Del af Befolkningen dens na-
 turlige Erhverv, hvorpaa den til en vis Grad
 har Tidens Hævd. Jeg tror vel ikke, at min
 ringe Indflydelse skulde kunne formaa at faae
 den betydelige Indtægt, som Dsterskifteriet i
 Limfjorden nu giver, strøgen paa Finantsloven,
 men jeg nærer dog det Haab, at det erede
 Thing vil samstemme med mig, at man
 idet man værner om Statskassens Interesser,
 tillige skal værne om den Befolkning, som ikke
 har noget andet Erhverv. Det er det Stand-
 punkt, hvorpaa jeg har tillert mig, da jeg til-
 lod mig at forlange Dret, og som jeg nu
 nærmere skal udvise. Jeg tror ikke, det erede
 Thing vil negte mig den Anerkendelse, at jeg
 aldrig har været et villigt Medskab for de op-
 stændende Rester og Agitationer fra den min-
 dre gunstige tilfillede Del af Befolkningen, hvilke
 man vel maa kunne berøve i et Dieblit, som
 dette, da det gaar en truende og utroig Stiem-

ning gennem Europa. Det er min Over-
 bevistning at enhver Stræben efter en Forbly-
 relse af den jevne, rolige Udvikling af Sam-
 fundsforsholdene, ja, endog efter en Omstyrten
 af det nu Bestaaende bør vises tilbage med
 Energi og Kraft, og jeg maa udtale sig over-
 for den høje Regering, imod hvilken jeg ellers
 nødig vil rette nogen Bebreidelse, at det fore-
 kommer mig, at den i denne Retning burde
 være optraadt med større Kraft og Energi,
 end hidtil er set, men paa den anden Side
 tror jeg, at vi have en høj og hellig For-
 pligtelse til med Beredvillighed at værne om
 disse Samfundsløssers naturlige Rettigheder,
 saaledes at vi ikke give dem Grund til at
 faa saa fiendtlig overfor den bestaaende Sam-
 fundssorden. Dette paaftaar jeg imidlertid, at
 der ikke er gjort i dette Tilfælde; jeg paaftaar
 at man her har undladt det i en langt højere
 Grad end med Hensyn til noget Spørgsmaal,
 der har foreligget siden den frie Forfat-
 ningens Indførelse, og jeg maa tillade mig
 kortelig at berøre Limfjordens Dsterskifteris
 Historie for nærmere at begrunde denne
 min Paaftand. Det vil erindres, at man
 for c. 20 Aar siden, da Dsterskifteriet der
 først bortforpagtedes, kun idet tænkte paa at
 det i en saa væsentlig Grad skulde afhænge
 af den Maade hvorpaa Forpagterne udøvede
 deres Ret, om det enten fuldstændig skulde
 odelægges eller om det skulde udvikle sig til
 en stor, indtægtsrig Erhvervskilde. Kort efter
 Udløbet af de første 10 Aar, hvor de ældre
 Forpagtere havde Dsterskifteriet, viste det sig,
 at det var gaaet op for Regeringen, at man
 i dette Distrikt Interesse burde knytte For-
 pagterne saa nøre dertil, at de bleve interessere-
 rede dert ikke alene for Forpagtningsperioden,
 men ogsaa med Hensyn til den fremtidige
 Indtægt, der kunde udbringes af dette Distrikt,
 da der blev derfor i Kontraktens §. 10 in-
 sat en Bestemmelse, i Gehold til hvilken
 der tillagdes Forpagterne, at der, hvis de
 gjorde Noget til Udviklingen af Dsterskifte-
 riet — det være sig, ved Forbedring af
 Dsterskifteret, ved Anlæg af Dstersbaner eller
 kunstige Dstersbaner osv. — tilfittedes dem
 Halvdelen af den forøgede Indtægt, som vilde
 indkomme for den næste Forpagtningsperiode.